Принце!

Два мѣсеца са минаха какъ съмъ заминалъ отъ тукъ-
шестъ ли, седемъ ли писма ви съмъ писалъ
а ни едно отъ никого не съмъ получилъ, какво да
мисля и какво да казвамъ незнамъ. И макаръ азъ
да не разбирамъ нищо за васъ, не съмъ останалъ
да ви нетиша за да ня разберете какъ сме.
писахъ ви че Иванъ Болѣдува и тръпнина, и
азъ малко разболѣхъ кефа. но поуправихся
и оставамъ пакъ въ Цариградъ и Иванъ
ша го проводя на Малте.

Да ми дадите знакъ ако сте до нинѣ отъ тѣ-
кждѣ пари и имате ли нѣкой отъ тамъ да ви
проводя, защото тукъ нѣмамъ и азъ съмъ тѣжка
охарченъ, но като ще дойдете на васъ намѣрище
му колай да ви проводя. А тамъ нѣкое друге що
ви съмъ писалъ, за парите отъ Сивлѣево, за ди-
митровите пари, за донкиновите пари да ми
дадите, ако не сте ми писали защото можете
сте писали но са е изгубило писмото и не
нищо. И отъ Варна когато пріемите единъ са-
ндъкъ книги и единъ сандъкъ желѣзна соба да
ги пръберете. Соба по да я небѣрете додѣ сидо-
дя, но и да вардите да са нелокри. Книги тѣ въ
дѣтена долу наглеждайте да не направятъ мыш-
кы тѣ нѣкой голѣмъ дамъ.